

ת"פ 61812/09/20 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 61812-09-20 ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד שני מלול

בשם הנאשם: עו"ד עמית פרנטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מכתב האישום עולה כי המתלוננת והנאשם גרושים זה מזה, והורים לחמישה ילדים משותפים. ביום 29.7.20 התקשר הנאשם למתלוננת וביקש לברר עמה האם יש לה בן זוג חדש. זו השיבה בשלילה והנאשם החל לקלל אותה. במהלך השיחה אמר לה הנאשם: "תקשיבי לי אני לא צוחק באבא שלי... אף אחד לא נכנס לבית שלי". זו השיבה כי ככל שימשיך לדבר כך, היא תפנה למשטרה. על כך השיב הנאשם: "למה את חושבת שאת מפחידה אותי, הסברתי לך שאת לא מפחידה אותי, וגם המשטרה לא מפחידה אותי... אז תקשיבי לי ותקשיבי לי טוב, אם מישהו יכנס הביתה אני רוצח אותך יא בת אלף זונה, יאללה, נו תתחילי אתי, נראה אותך מתחילה אתי עכשיו, נראה אותך מביאה אותי לשיא הזה של העצבים, תהיי כרישה, תהיי כרישה ותעשי את זה... אני חולה נפש ואני יודע יותר ממה שנדמה לך, ואני אומר לך שאני יודע יותר ממה שנדמה לך, ותשמרי על הבית ועל הילדים, אם לא יהיה כבוד בבית של הילדים או ואבוי לחיים שלך, הנה אמרתי לך".

2. הנאשם הופנה לשירות המבחן, אשר הגיש שני תסקירים בעניינו. הנאשם בן 38, גרוש מהמתלוננת משנת 2019, אב לחמישה ילדים בגילים 4.5-15 המתגוררים עם אמם. השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. שירת

עמוד 1

בצה"ל קרוב לשלוש שנים ושוחרר בשל אי התאמה. הוא החליף מספר מקומות עבודה במהלך השנים, ולאחרונה ביצע ניסיון שלא צלח להקים עסק משותף עם המתלוננת. לדבריו, גדל באופן תקין במשפחה אוהבת וחונך לערכים נורמטיביים, אך חרף זאת חבר כבר בצעירותו לחברה שולית, התמכר לסמים באופן שהעמיק במהלך השנים, והסתבך בביצוע עבירות רכוש, סמים, אלימות ועוד. לטענתו, הוא נקי מסמים מזה כשלוש שנים, ואיננו נזקק לטיפול. בשנת 2011 חוו בני המשפחה טרגדיה שהשפיעה עליהם קשות (ראו בתסקיר). הנאשם שלל התנהגות אלימה כלפי אשתו, ובצד זאת סיפר כי בשנת 2018 בחרה לעזוב את ביתם ושהתה עם ילדיהם במשך כשנה במקלט לנשים מוכות. הוא התקשה לקבל את החלטתה להיפרד ממנו, עקב אחריה ואף הגיע למקלט במטרה לשוחח עמה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מקל ראש בהתנהגותו האובססיבית ובהשפעתה על המתלוננת וילדיהם. בשנת 2019 עשו השניים ניסיון בן כחודשיים לשקם את הזוגיות, שלאחריו ביקשה המתלוננת לקדם את הליך הגירוש, וכך נעשה. אשר לאירוע מושא כתב האישום - הנאשם הודה באופן קונקרטי כי איים על המתלוננת, לשיטתו, מתוך קושי להתמודד עם החלטתה לקיים קשר עם אחר. בצד זאת, קצינת המבחן התרשמה כי הוא מצמצם מחומרת המעשה, המהווה חלק מהתנהלותו המאיימת והפוגענית של הנאשם כלפי המתלוננת לאורך שנים, ועסוק בעיקר בקשייו שלו להתמודד עם רצונה להמשיך בחייה בנפרד ממנו.

קצינת המבחן שוחחה עם המתלוננת אשר תיארה התנהגות אלימה, אובססיבית ומטרידה של הנאשם במשך השנים, בעיקר רגשית ומילולית, אך גם פיזית. בתסקיר הראשון סיפרה כי התנהגות זו נרגעה בהדרגה מאז גירושיהם, וכי מערכת היחסים ביניהם עברה לפסים חיוביים והיא איננה חוששת מפניו. מאידך, בתסקיר השני שניתן בחלוף כארבעה חודשים סיפרה כי הנאשם שב לנקוט כלפיה אלימות מילולית, ואף הפסיק לשלם את דמי המזונות. בתום התסקיר הראשון התרשמה קצינת המבחן מסיכון משמעותי שעודנו נשקף מן הנאשם כלפי המתלוננת, והדיון נדחה על מנת להתאים לנאשם תוכנית טיפולית בתחום האלימות הזוגית. הניסיון לא צלח. קצינת המבחן התחזקה בדעתה כי גורמי הסיכון עודם משמעותיים, הנאשם מתקשה להתמודד עם חיים בנפרד מהמתלוננת, ואיננו מסוגל להכיר בדפוסי האלימים. משכך לא ניתנה המלצה טיפולית או בדבר הארכת מאסר על-תנאי התלוי כנגד הנאשם.

3. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על נסיבותיה של שיחת הטלפון המאיימת, אשר בוצעה "על רקע חמתו וקנאתו של הנאשם לה (למתלוננת), קנאה קיצונית וחולנית". בכך פגע הנאשם בזכותה של המתלוננת לחיות את חייה בשלווה ללא חשש מפני פגיעה. היא הפנתה לשני פסקי דין להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש בתוך המתחם ביקשה לשקול לחומרה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם (הוגש גיליון רישום פלילי - עת/1), ובפרט את הרשעתו האחרונה משנת 2020 באיומים כלפי אותה המתלוננת בשעה ששהתה במעון לנשים מוכות (עת/2). בגין אישום זה תלויים כנגד הנאשם מאסר על-תנאי בן חודשיים והתחייבות כספית. בחלוף כמחצית השנה בלבד ממועד מתן גזר הדין, שב הנאשם וביצע את מעשיו מושא ההליך דנו, משמע, לא למד את לקחו. בהינתן עברו הפלילי והתרשמותה השלילית של קצינת המבחן, ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל, להפעיל במצטבר את המאסר על-תנאי, להפעיל את ההתחייבות, ולחייבו בפיצויים למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שמדובר בשיחת טלפון יחידה. הנאשם איים אמנם על המתלוננת, אך הוא בעיקר גידף אותה. הוא לא חזר על דבריו בשיחות נוספות, ולא נפגש עם המתלוננת פנים אל פנים. מכאן, גם בהתחשב בפסקי הדין שהגישה המאשימה, יש לקבוע את מתחם העונש כך שחלקו התחתון במאסר על-תנאי. הנאשם הודה

במיוחד לו, קיבל אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם קצינת המבחן והביע צער על המעשה. מצבו הכלכלי והצורך לשמור על מקום עבודתו אינם מאפשרים לו להשתתף בהליך טיפולי אינטנסיבי. הוא זה שמפרנס את חמשת ילדיו, והעוגן של תעסוקה יציבה הוא המשמעותי ביותר בחייו. כמו כן, כעולה מהתסקיר השני, הנאשם והמתלוננת אינם עובדים עוד במשותף, נתון המפחית את נקודות החיכוך ביניהם, ואת הסיכון להישנות עבירות. אשר לעברו הפלילי, מעולם לא הורשע בעבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג. מאז האירוע חלף זמן ממושך, במהלכו השלים הנאשם עם הפרידה מהמתלוננת. כן ביקש לשקול לזכותו של הנאשם את הטרגדיה הקשה שחוו בני המשפחה, אירוע עמו התקשה להתמודד, והשפיע עליו קשות בכל תחומי החיים. למרות זאת, הצליח להתייבב, הוא נקי מסמים, וכיום מצוי בקשר זוגי חיובי עם בת זוג. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר מתון שירוצה בעבודות שירות, כזה שיאפשר לו להתמיד בעבודתו.

5. הנאשם סיפר כי הוא חווה חיים לא פשוטים, היה מכור שנים רבות לסמים, והתקשה להתמודד עם הטרגדיה שחווה. לטענתו, כיום הוא מבין את משמעות מעשיו, ו"יש בי צער וחרטה גדול על איך שדיברתי לגרושת, זו אם ילדי, היום אני מבין את זה ומביע צער". הוא ביקש להתחשב בעבודתו האינטנסיבית - שף באולם אירועים "מחזיק מטבח שלם". לדבריו הוא מסייע כיום לגרושתו ותומך בה, וכן שכר בית גדול "שיהיה נוח לילדים שבאים אליי לשבתות".

דין

6. דומה שאין צורך להכביר מילים בדבר חומרת מעשיו של הנאשם, שאיים לרצוח את גרושתו ואם ילדיו. בכך פגע בזכותה לשלוות נפש ולמוגנות מפני פגיעה - פיזית או מילולית. בצד זאת, עתירתה העונשית של המאשימה איננה מידתית, לא באשר למתחם, ולא באשר לעונש הראוי לנאשם. סופו של יום, המדובר בשיחת טלפון יחידה, משמע, לא ניתן להצביע על אופי סדרתי או חזרתי של מעשים. האיום עצמו חמור אמנם, אך איננו ממוקד או מפורט. כפי שקבעתי לא אחת, "מנעד הענישה בעבירות איומים רחב מאוד, בתלות בחומרת האיום, הקונקרטיות שלו, האופן בו נאמר, כמות האיומים, תדירותם, ומידת החשש מפני מימוש האיום. לעתים תחתית המתחם בענישה צופה פני עתיד, פעמים אחרות בחודשי מאסר אחדים, כאלו שניתן לרצות בעבודות שירות, וקיימים גם מקרים חמורים יותר, בהם נדונו נאשמים בעבירות איומים ללא הרשעות קודמות למאסרים של ממש מאחורי סורג וברח" (ת"פ (נתניה) 27556-06-20 מדינת ישראל נ' לוגה (20.9.22)).

7. למדיניות הענישה ראו, מבין רבים, פסקי הדין שלהלן:

(-) עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 59211-02-20 צרויה נ' מדינת ישראל (10.8.20, טרם פורסם). הנאשם הורשע בבית משפט השלום בהתאם להודאתו בכך שבמהלך יכוח עם אמו, איים עליה כי ידקור אותה. האם הזמינה משטרה למקום, ובנוכחות השוטרים שב הנאשם ואיים כי יחתוך לאמו את ידיה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור הנאשם התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי "נדמה שלא יכולה להיות מחלוקת שבית משפט קמא חרג באופן קיצוני לחומרה בהטלת עונש זה, כאשר מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל...". בית המשפט המחוזי הציע למערער לרצות מאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות, ומשהלה ביכר לרצות

את עונשו בדרך של מאסר בפועל, קוצרה תקופת המאסר בפועל לכדי 3 חודשים ויום אחד. לא למותר לציין כי דובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, האחת רלוונטית מאוד, והוגש בעניינו תסקיר שלילי ללא אופק טיפולי.

(-) ת"פ (נתניה) 57450-03-19 מדינת ישראל נ' ראובני (5.10.21, להלן: עניין ראובני). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים על רעייתו. על רקע ויכוח בין השניים איים עליה הנאשם: "בא לי לפגוע בך, גם אחד בראש לשבור אותך, אני אפוצץ אותך, אף אחד לא יפוצץ אותך כמו שאני אפוצץ אותך". בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם להתרחק ממנה, ואילו הוא התקרב אליה ולחש לה: "את יודעת מה אני רוצה, אני לא רוצה לתת לך אגרוף, אני רוצה לסגור לך את הפרצוף עם נייר ניילון, לחנוק אותך, לקבור אותך באיזה מקום". המאשימה ביקשה לקבוע מתחם בין 12-4 חודשי מאסר, ולגזור את עונשו של הנאשם בתחתיתו. עמדתה נדחתה. נקבע מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, נדון הנאשם למאסר על-תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 1660-12-19 מדינת ישראל נ' זאודו (6.7.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים שהטיח ברעייתו במהלך דיון בבית הדין הרבני: "היא לא תחיה אם אני אשב בכלא". הנאשם נדון למאסר על תנאי, צו מבחן, של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות.

(-) ת"פ (ראשל"צ) 35687-01-20 מדינת ישראל נ' מיכאילוב (22.3.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים ותקיפת רעייתו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, והנאשם נדון ל- 43 ימי מאסר - כימי מעצרו, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

עיינתי בפסקי הדין שהגישה המאשימה. אם לא די בכך שאלו אינם מתיישבים עם עתירתה העונשית, מתברר כי על אחד מפסקי הדין הוגש ערעור אליו לא טרחה המאשימה להפנות, בו מצאה ערכאת הערעור להתערב לקולה לטובת המערער (ת"פ (ראשל"צ) 46518-11-20 מדינת ישראל נ' פיליפצ'וק (12.4.21, לא פורסם), עפ"ג 36745-05-21, (19.7.21, לא פורסם)). אין זו הפעם הראשונה בה נאלץ בית המשפט להעיר למאשימה על חובתה לבדוק באופן יסודי את פסקי הדין שהיא מגישה, פן תימצא מטעה שלא במכוון את בית המשפט בהצגת פסקי דין שנהפכו בערכאה גבוהה יותר. ראו דבריי בעניין ראובני (לעיל, פסקה 4). ממילא, שני פסקי הדין שהגישה המאשימה עוסקים באישומים חמורים יותר מעניינו של הנאשם כאן, הן בעניין פיליפצ'וק (לעיל) והן עפ"ג (מרכז-לוד) 4446-02-22 שבתאייב נ' מדינת ישראל (7.3.22, לא פורסם). דובר בשתי עבירות איומים, כל אחת מהן חמורה מעניינו, בגין נקבע מתחם משותף בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל.

8. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בתוך המתחם זקפתי לזכותו של הנאשם את הודייתו במיוחס לו, נטילת אחריות, הבעת חרטה, וכפועל יוצא מכך חיסכון בהבאת המתלוננת לדוכן העדים ובזמן שיפוטי. כן התחשבתי במידת מה בשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, הגם שלא עשה זאת באופן מיטבי. עוד שקלתי לזכות הנאשם את חלוף הזמן ממועד האירוע, את עבודתו בעת האחרונה במקום יציב ומסודר, את ניקיונו מסמים, וכמובן את הטרגדיה שחוה עם כל בני משפחתו. כן לקחתי בחשבון את השפעת העונש שייגזר על הנאשם על יכולתו להתפרנס, והפגיעה הצפויה בילדיו. מן העבר האחר, הרשעותיו הקודמות של הנאשם מכבידות. אמנם, אין מדובר ברצידיביסט "כבד". מרבית הרשעותיו הסתיימו בענישה צופה פני עתיד או בתקופות מאסר קצרות שרוצו בעבודות שירות, למעט הרשעה מתקופת שירותו הצבאי, אז נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סם לצריכה עצמית. כמו כן, צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי מעולם לא הורשע בעבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג. מנגד, המדובר במי שהורשע עד היום במגוון עבירות, וחמור לא פחות, ביצע את עבירת האיומים מושא כתב האישום כמחצית השנה בלבד לאחר שנדון בגין איומים כלפי אותה המתלוננת. במקרה הקודם שלח מסרונים מאיימים, והפעם עשה זאת בשיחת טלפון. גם בטיעוני לעונש בהרשעתו האחרונה (עת/2) טען הנאשם כי הוא מצטער, סיפר כי לקח אחריות, וכי הפיק לקחים. ניכר כי דבריו אלו נאמרו מהפה ולחוץ, כשהיה לשוב ולאיים על המתלוננת, מבלי שהרשעתו הקודמת נתנה בו אותותיה, והעונשים המותנים (מאסר והתחייבות) לא הרתיעוהו. התרשמותה של קצינת המבחן ממסוכנות שעודנה נשקפת מן הנאשם, מקובלת עליי ומתיישבת עם ממצאי התסקירים.

9. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת 2 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 4860-07-19, גזר דין מיום 2.2.20), במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם.
- סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.
- המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במתנ"ס "דורה" ברחוב נחום 35 נתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.1.23. הנאשם יתייצב ביום 12.3.23 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.
- הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
- ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.
- ד. פיצויים בסך ₪ 2,000 אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

עמוד 5

ה. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 2,000 ₪ (ת"פ 4860-07-19). ההתחייבות תשולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת ההתחייבות לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ג, 17 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.